

بلاوکردنه وهی «خولاسه یه کی ته ئریخی کورد و کوردستان»:

ئهمین زه کی به گ له ماوهی نیشته جیبوونی له ئیسته نبول، خۆی وهک به شیک له گوتاری عوسمانیخوازی پیناسه دهکات و له م پیناوه شدا و بۆ به هیژکردنی سپای عوسمانی وهک پارێزه ری سه ره کی ده وله تی عوسمانی، هه شت کتیب به زمانی تورکی ده نووسیت، ته نانه ت به نووسینی کتیبی «به غدا و کاره ساتی له ده ستچوونی»، له سالی (۱۹۲۲) دا، سۆزی خۆی بۆ جیا بوونه وهی به غدا له عوسمانی ناشاریته وه و باس له «دل و ده روونیککی عوسمانیخواز» دهکات که له ئاست ئه و کاره ساته دلی ته وسا وه ته وه (۱۸)، (مسته فا نه ریمان، ۲۰۰۶: ۶۵ - ۶۰).

به لام هر له م سه رده مه دا و پاش زالبوونی گوتاری تورکیخوازی، دیاره «ئهمین زه کی به گ» یش گومان له شوناسی عوسمانیخوازی دهکات و هر ئه م گومانکردنه، بۆ بیرکردنه وه له شوناسی کوردی خۆی، هانی ده دات و سه ره له دانی چه ندان پرسیا ری دیکه ی وهک: «قهومی کورد له چ نه ته وه یه که؟ چی به سه ر هاتوه؟» (ئهمین زه کی به گ، ۱: ۲۰۰۶)، ئیتر ده بیته پرسی سه ره کی ئه ندیشه ی ئهمین زه کی به گ و ده رنجام بۆ نووسینه وهی میژووی کورد و کوردستان هانی داوه . که واته ئهمین زه کی به گ، بۆ گه یشتن به

میژوونووسی و پرسی نه ته وه سازی

(میژوو و میژوونووسی له روانگهی

ئهمین زه کی به گ) - له وه

د . ئیسماعیل مه محمودی*
(هه ورامانی پۆژه لاتی کوردستان)

(۲ - ۲)

ئەمىن زەكى بەگ

دەكرێتەوه، بەرگی یەكەم لە هەشت بەش، واتە «كوردستان و جێگە و میقداری كورد، مەنشەئى كورد، موختەسەر ئەحوالى تاریخییەى كورد و كوردستان، كورد لە دەوری فتوحاتی توركددا تا دەوری ئیلخانی، كورد تا دەوری سەفەوی، ئەحوالى كورد تا ئەمڕۆ، شەكل و تەبیاتی و ژبانی كۆمەڵی كورد، عەشائیری كورد»، نووسراوه بەرگی دووهمیش هەلگری یەك دەسپێك، یان مەدخل بە ناوونیشانی «ئەو ئەقوامی قەدیمیە كە لە گەل: ئەسلى كورددا مونا سەبەتی هەیه» و چەندان بەشی دیکە، لەوانە «حكومەتی سالارییه، پەوادى، حكومەتی دۆستەكى و مەروانى، حكومەتی بەرزیکانى حەسنەوییه، حكومەتی ئەیووبی، حكومەتی زەند، حكومەتی ئەتابەكى، لۆپی گەورە، لۆپی بچووك، یان خورشیدی، حكومەتی بەنى ئەردەلان، حكومەتی براخوی، حكومەتی شەدادییە، ئیمارەتەكانى كورد» نووسراوه، كە لیژەدا جیا لە ناماژە بە گرنگترین تاییەتمەندییەكانى ئەم بەرهمە، بە پەچاوگردنی دەقى میژووێكە، باس لە سێ پرسی سەرەكى

وئەلامى ئەم پرسیارانە، پوو لە خویندنهوهی میژوو دەكات و لە سالی (۱۹۰۸) وە تا سالی (۱۹۱۷) خەریكى نۆت هەلگرتن لە میژووی كورد دەبیت و لەم سالی شەدا بە هۆی «موسیبه تیكى گەورە» وە، واتە ئاگر گرتنی گەپەكەكەیان، «خانووێكە» ی دەسووتی و پەنجی «پینچ شەش سالی» لە كیس ئەچیت (زەكى، ۲۰۰۶ : ۲) پاش ئەم پوو داوه، پوو داوی چاره نووسازی وەك كۆتایی یەكەمین جەنگی جیهانی و پوو خانى ئیمپراتۆریەتی و سەرەلانی ئەتاتورك، دەرفەت بۆ درێژەى گەپان بە داوی خویندنهوهی میژوو و میژوونووسی ناھێلێتەوه و پاش دامەرزانی دەولەتی عیراقیش، توركیای ئەتاتورك بە جێ دەھێلت و لە سالی ۱۹۲۴ پوو دەكاتە بەغدا.

لە بەغدا سەرقالی كاروباری سەربازی و دواتر نوینەرایەتی پەرلەمان و وەزارەت دەبیت و (۵) سالی پاش گەپانەوهی لە ئیستەنبول، لە پالی هەولێ بەردەوامی بۆ گەشەپێدانی بواری فەرھەنگی، سیاسی، كۆمەلایەتی و ئابووری كوردستان، لە سالی (۱۹۲۹) بەهۆی دەستخستنی «ئەنسكلۆپیدیای ئیسلام» و خویندنهوهی «بەحسێكى مەخسوسى كورد» لە نووسینی «مینیۆرسكى»، ئەمىن زەكى هان ئەدات «سەرلەنوێ، قەرار» لە نووسینی میژووی كوردستان بدات و دەرنجام كۆتییى «خولاسەیهكى تەئریخی كورد و كوردستان»، لە سالی ۱۹۳۱ بۆ دەكاتەوه و دواتریش دوو كۆتییى «تەئریخی ولاتی سلێمانی» و «پیاوێ گەورەكانى كورد» هەر لەم ئاراستەیهدا بۆ دەكاتەوه.

كۆتییى «خولاسەیهكى تەئریخی كورد و كوردستان» بۆ یەكەم جار و بە زمانى كوردی، میژووی كورد و كوردستان لە سەرەدمى پێش ئیسلامەوه تا سەرەدمى خۆی لە دوو بەرگدا بۆ

واته، میژوو له پوانگه‌ی ئەمین زه‌کی به‌گه‌وه، مه‌به‌ست له نووسینی میژوو، هه‌روه‌ها شێوازی میژوونووسی، زه‌کی به‌گ ده‌کریت.

میژوو و میژوونووسی له پوانگه‌ی (ئەمین زه‌کی به‌گ)ه‌وه

به پێچه‌وانه‌ی گوتاری میژوونووسی کوردستانی سه‌رده‌می پێش مودیپن، له گوتاری «ئەمین زه‌کی به‌گ»دا، ئیتر میژوو ته‌نیا به مانای گێژانه‌وه و نووسینه‌وه‌ی پووداوه سیاسیه‌کان، به مه‌به‌ستی هه‌ول بۆ مانه‌وه‌ی ناویانگی ماله‌میرانی کورد نییه، به‌لکوو شوینی غیرهت نواندن بۆ هه‌ستکردن به غرووری نه‌ته‌وه‌یی، شوینی وانه‌وه‌رگرتن له پێگه‌ی په‌رده هه‌لدانه‌وه له پووداوه‌کانی پابوردوو به مه‌به‌ستی گه‌یشتن به سه‌به‌ب و هۆکاره‌کانی شکست، هه‌روه‌ها شوینی ده‌رپرپینی پوانگه‌یه‌کی عه‌قلانییه، نه‌ک مه‌شیه‌تخوازانیه له‌سه‌ر پووداوه‌کان و هه‌ر له‌م ئاراسته‌یه‌دا و سه‌بارهت به شوینی غیرهت نواندن له پیناو غرووری قه‌ومی و نه‌ته‌وه‌یی ده‌نووسیت: «پاش ئه‌وه‌ی له «جێگه‌ی ته‌عبیری عموومی «عوسمانی»، له‌فزی «تورک» و «تۆرانی» له تورکیادا» زال ده‌بی‌ت (ئەمین زه‌کی به‌گ، ۱: ۲۰۰۶) وه‌ک «ئه‌فرادی میله‌ته‌کانی تر»، له «ناو ئه‌وه‌ کۆمه‌له‌دا»، ئیتر «غیره‌تی» هه‌ست پێ ده‌کات و «غرووری قه‌ومی، مه‌جبوری ده‌کات که له هه‌موو فرسه‌تێکدا ئه‌م حیسه‌ی خۆی ئیزه‌ار بکات» (هه‌مان: ۱)، هه‌ر له‌م باره‌وه، هه‌ستی خۆی له نووسینه‌وه‌ی میژووی کورد و کوردستان و ئاماژه‌دان به هه‌ندیک به‌شی میژووی کوردی وه‌ک: «ئه‌م داستانی مه‌ردایه‌تی عه‌شائیری «برادۆست»ی موکری و موذافه‌عه‌ی قه‌لای دمدم... زۆر پێویسته که ده‌رحه‌ق ئه‌م

میسالی بڵنده‌ی مه‌ردایه‌تی کورده، کتیبکی سه‌ربه‌خۆ بنووسری و بۆ نه‌ته‌وه‌ی کوردی ئیمرۆ و سه‌به‌ینێ به‌ یادگار به‌جێ به‌یلاری» ئیزه‌ار ده‌کات (هه‌مان: ۱۳۸)

ئەمین زه‌کی به‌گ سه‌بارهت به پرسى وانه‌وه‌رگرتن له پابوردوو، له پێگه‌ی په‌رده هه‌لدانه‌وه له پابوردوو، ده‌نووسیت: «به‌پاستی تاریخ ئاوینه‌یه‌کی عیبره‌ته و ئینسان و ئه‌قوام ئه‌بێ دایمه‌ن ئیستیفاده‌ی لێ بکه‌ن و له سه‌به‌بی سه‌رنه‌گرتنی به‌عزێ ئیش و قیام باش ورد بینه‌وه و تووشی عه‌ینی نه‌تیجه و فه‌لاکه‌ت نه‌بن. (هه‌مان: ۱۷۷)»، هه‌روه‌ها سه‌بارهت به وانه‌وه‌رگرتنیشی له باسی ئه‌جمعی شه‌پی عوسمانی و سه‌فه‌وییه له پێوه‌ندی به پرسى کورده‌وه ده‌نووسیت: «خولاسه‌ی که‌لام، ئه‌م شه‌په‌ گه‌وره... ئه‌همیه‌تی سیاسیه‌ی کوردی به ته‌واوی به کورد سه‌لماند، به‌لام کورد له‌م ده‌رسه باشانه‌ی تاریخ نه‌یتوانی و نه‌یزانی عیبره‌ت وه‌ربگرێ و له مه‌وقیعه‌ موسته‌سناکه‌ی خۆی ئیستیفاده‌ بکات و کۆمه‌لێکی یه‌ک‌دل دامه‌زینێ و به‌رانبه‌ر به‌ لافاوانی ئیستیلای یه‌ک له دوا یه‌ک به کۆمه‌لییه‌کی به‌قووه‌ت پاره‌ستێ... و له باتی پشت بده‌نه‌ پشتی یه‌ک و به‌ دل‌سۆزی هه‌ول بۆ پرگاریی خۆیان و پرگاریی ولاته‌کانیان بده‌ن، دایمه‌ن به‌ گۆ یه‌کا ئه‌چوون و شیریان له یه‌ک ئه‌سو... گه‌لێ حکومه‌تی به‌قووه‌تیان دامه‌زاندوو، گه‌لێ ئیماره‌تیان پێکه‌وه ناوه، به‌لام ئه‌مانه‌ هه‌موویان به سه‌به‌بی دوژمنایه‌تی به‌ینی خۆیان‌وه و زۆریشیان به‌ ده‌سی خۆیان، له ناو براون» (هه‌مان: ۱۴۵ - ۱۴۶) و هه‌ر له‌م ئاراسته‌یه‌شدا، له باسی شه‌ره‌ف خانی به‌دلیسی، ده‌نووسیت: «په‌حمه‌تی خوای لێ بێ، له‌م خسوسه‌وه گه‌لێ سکا‌لای کردوو و

به گوڤهری حالی ئه و زه مانه پښگه ی باشی نیشانی کورد داوه .. ئه م نه سیحه ته باشه ته ئسیری له ئومه رای کورد نه کردوه و له سه ر شوینی قه دیمه یان پښتوون و به ره به ره وه کوو ئه بیبنین هه مو له ناو چوون» (هه مان: ۱۴۶) سه باره ت به باسکردن له سه به ب و هۆکاره کان وهک به شیک له پوانگه ی ئه مین زه کی، ده کریت ئاماژه به سه به بی لایه نگری نه کردن له ده وله تی کوردی له و سه رده مه دا وهک بایه خی پرسی وانه وه رگرتن له میژوو بدریت که له م باره وه ئه مین زه کی به گ ده نووسیت «که س ناتوانی ئینکاری بکا له هه موو میله تیکدا لکه می زۆر، مه یلی سه ره خۆیی هه یه و ئه مه ش له حقوقی ئه ساسییه و ته بیعییه ی ئه فراد و ئه قوامه، له م خسوسه وه ته عقیبی هه یچ که سئ و هه یچ قه ومئ نابئ بکری، ئه ونده هه یه ئه و قه ومه، باخسوس تیگه یشتوانی ئه و قه ومه، ئه بی له پيش هه موو شتیکدا بۆ ئه م سه ره خۆییه چی پئویسته، ئه وه بکه نه هه ده ف و پښگه یه کی ماقوول و ئه مین بگرنه پيش، له عیلم و مه نتیق قه ت لانه دن و روح و مألئ خۆیان به بی وه قت و به هه له شه و به خۆپایی سه رف نه که ن، هیمن و وریا بن، به برایه تی و دلسۆزی ده س بده نه ده سی یه ک و به بی شه پ و هه را سه ی بکه ن پوشدی ئیجتماعی و سیاسی خۆیان به مه کارمی ئه خلاق و عیلم و سهروه تیان ئیسه بات بکه ن، چونکه پئویستی سه ره خۆیی ئه مانه یه و لازمه بزانیی که له م عه سه رده سه ره خۆیی له گه ل جه هل و فه قردا ناژی و له باتی ره فاه و سه عاده ت بۆ قه ومه که، ئیسه تباد و فه لاکه ت ئه هیئئ و به ده س غه ربیه و موته غه لیبه وه گیرۆده و زه لیلی ئه کا (ئه مین زه کی، ۱۹۷)

شیوازی میژوونوسی ئه مین زه کی به گ ئه مین زه کی به گ، پيش هه موو شتیک زمانی کوردی بۆ نووسینی میژووی کوردستان هه لده بژیت و له م باره وه ده نووسیت: «به عزئ له دۆستان ویستیان که ئه م کیتابانه، یا به عه ره بی، یا به تورکی بنوسم؛ به لام به راستی لام مونا سیب نه بوو». (زه کی به گ، ۲۰۰۶: ۳) به واتایه ک ئه مین زه کی، وهک ئایدیۆلۆژیا سه یری میژوو و میژوونوسین ده کات و پئی باش نییه «که ته ئریخی کورد و کوردستان له ته ره ف کوردیکه وه له هه مووی زیاتر بۆ کورد، به زمانیکی غه یره کورد بنوسری» (هه مان: ۳)

هه ر له م ئاراسته یه دا، راسته سه باره ت به به شیک له میژووی کورد، پئی وایه «ئاساری ئیسلام و پیاویات و حیکایاتی کورد، بۆ چه لکردنی مه سه له ی ئه سل و فه سلئ ئه م قه ومه ئه وه نده به که لک نایه .» (هه مان: ۴۰)، به م بۆنه وه په نا بۆ سه رچاوی رۆژئاوایی ده بات و به کاریگه ری گوتاری رۆژه لاتناسانه، به تاییه ت که سانی وهک فۆن مینۆرسکی، سیژ مه لکۆم، سیژ سیدنه ی سمیت، سپایزه ر، گرنگی زۆر به سه رچاوی رۆژئاوایی ده دات، ته ناته ت باس له دووره په ریژی له خه یال و هه ست و به واتایه ک «لایه نگری» له کاتی میژوونوسیدا ده کات و له م باره وه ده نووسیت: نابیت میژوونوس «تابیعی حیس و خه یال» بیت و له خۆیه وه هه یچ هه لبه سیئ و «بۆ ئه و به حسانه ی که ئه ینوس» یت ده بیت، «وه سیه یه کی موغه به ر و مه عرووف نیشان» (هه مان: ۵) و هه ر له م ئاراسته یه دا ئاماژه به سه رچاوه ی متمانه پئ کراو ده دات و ده نووسیت: «له گه ل ئه مه شدا لازمه بزانیی که ئه م ئه فکار و موئاله عاته عیباره ته له نه زه ریات و

ئىجتىھادات، تا ئىستا وەسقىقە يەكى موعتە بەرى
 و نەدۆزراو تەوہ كە ئەم مەسئەلەى مەنشەئى
 كوردە بە قەتەى حەل بكا» (هەمان: ٦٦) و بۆ
 جەختكردنەوہ لە سەرچاوەى متمانە پى كراوہ
 و بايە خداربوونى، لە نامە يە كدا بۆ پيرە ميئرد،
 دەنووسىت: «واقىعەن ئەردەوانى پادشاي
 ئەشكانى لە كاغەزە كە يە دا بۆ ئەردە شير،
 توانجى داوہ و گوتوويە تى تۆ كوردى (تارىخ
 الامم و الملوك ١، ابن جرير)، بە لām بەم توانجە
 پرووت و قووتە نەمتوانى موئەسىسى دەولە تى
 ساسانى و مولووكى ئەخلافى بكەم بە مال
 بەسەر كوردەوہ» (سالم، پەفيق، ٢٠١٠: ١٨٨)
 كە واتە جيا لە باسى زمان، سەرچاوەى
 متمانە پى كراو، «وہ سىقەى موعتە بەر»،
 دوورە پەريزى لە ساختە كارى و هەست و خەيال،
 لە شىوازى ميژوونوسى ئەمىن زەكى بەگدا،
 بايەخ و پىگەى تايبە تى هەيە، بە لām ناكريئ
 لەم پاستىيەش، نكولى بكرىت، سەرەپاي
 ئىدەعاى ئەمىن زەكى بەگ بۆ دوورە پەريزى لە
 بەشدارى نەدانى سۆز و هەست و بەواتايەك
 بىلايەنى لە ميژوونوسيدا، شتى وا مەحالە و
 بە وتەى جىت جىنكىنە ئەگەر ميژوونوسىك
 بلىئت «من رابوردو وەك خۆى نىشان دەدەم
 و راپورتىك لەسەر رابوردوى پاستەقینە و
 بابە تى دەدەم، پىي دەلئىم كە ئەمە هەرگىز
 پووى نەداوہ و ناكريئ «چونكە بە وتەى
 ئىدواردز، «ميژوو يەككە لەو زانستانەى كە
 هەلسەنگاندنى هەيە و لا يەنگرى ميژوونوسيش
 زۆر ئاشكرايە، ئىمە ميژوويە كمان بە بى
 هەلسەنگاندن نىيە، لە ميژوودا، زانين و بەها
 شانبە شانى يەكتريين. (ادواردز، ١٩٩٦: ٥٦)،
 بۆيە «تەنانەت ئەگەر ميژوونوس لە خزمە تى
 كەس، يان دامەزراو يە كدا نە بىئت ئەوہ ئارەزوو

و بۆچوونە كانى خۆى كارىگەرن لە نووسىنى
 ميژوودا» (ادواردز، هەمان)
 ليرەوہ و سەرەپاي بانگە شەى ئەمىن زەكى كە
 ئيزنى نەداوہ هەست و سۆزى لە ميژوونوسيدا
 كارىگەرى هەبىت، بە لām بە پىچە وانەى ئەم
 دىعايەى دەكرىت ئاماژە بە نمونەى وەك،
 گىرپانەوہى حەماسيانەى ميژووى قەلاى
 دەمد (هەمان ٢٠٠٥: ٩٣)، شانازى كردن بە
 پرسى سەر بەخۆيخوازى مير بەدرخان (هەمان،
 ١٦٩ - ١٧٢)، بايە خدان بە ميژووى كوردستان
 و گەرانندەوہى پەچەلەكى كورد بۆ زەنجيرە
 قەومە كانى زاگرۆس (هەمان: ٦٦)، جەختكردنەوہ
 لەسەر جياوازى كورد و سەر بەخۆيى زمانى
 كوردى لە زمان و نەتەوہ كانى دىكە، (هەمان:
 ٤٩)، بە تايبە تى پەنابردنى بۆ ميژوونوسى لە
 پىناو زىندوو كوردنەوہى غروورى نەتەوہى بدرىت.
 سەبارەت بە شىوازى ميژوونوسى زەكى
 بەگ، هەست دەكرىت، جيا لە گرنگيدان بە
 ميژووى فەرەنگى و كۆمەلايە تى، تەنانەت
 پۆشنىيرى، شىوازى وەسفى - شىكارى،
 گرنگترين تايبە تمەندى ميژوونوسى ئەمىن
 زەكى بەگە كە بە بەرفراوانى دەبىنريئ، بۆ
 نمونە، لە باسى ئىسماعيل پاشاي بادىنانى،
 پاش وەسفر كردنى پووداوەكە، دەنووسىت ئەو
 «كە لە دوشمنايە تى محەمەد پاشادا قسوورى
 نەكرد و لە وەقتى كدا لەشكرى حكومەت
 لەگەل محەمەد پاشادا خەرىك بوون، ئەو بە
 مەمنونى سەيرى لە ناوچوونى محەمەد پاشاي
 ئەكرد، بە لām ئەو نەندەى پى نەچوو كە عىنى
 لەشكر هاتە سەرى و لە عىمادىيە دا گرتيان
 و قۆلبە ستيان كرد و نارديان بۆ بەغدا و بەم
 تەرحە ئىمارە تى سۆران و بادىنان لە ناو
 چوون» (هەمان: ١٧٦)، واتە پاش وەسفر كردن،

له ئەنجامدا دەست بە شیکردنەوه، واتە باسکردن لە هۆکار و سەبەبەکانی دەکات و هەر لەم ئاراستەیهدا دەنوسیت: «زاتەن لە ئیبتیدای تاریخەوه تا ئیمڕۆ ئەگەر بە دیققەت تیبفکرین، ئەبیین کە پەشۆکی و مائۆیرانیی ئەم قەومە هەموو نەتیجەیی نیفاق و تەفرەقەیان بوو و تا ئەم حالەیان دەوام بکا، دائیمەن لە ژێر دەست و پێدا ئەچن» (زەکی بەگ، ۲۰۰۶: ۱۰)

پەنگە بکریت باس لەوه بکریت کە باشتترین شیوازی وەسفی - شیکاری لە کاتی باسکردن لە راپەرپین و شۆرپشەکانی کورد لەلایەن ئەمین زەکی بەگەوه ئاراستە کراوه، زەکی بەگ، هەر لەم ئاراستەیهدا و پاش باسکردن لە شۆرپشەکانی وەک شیخ سەعیدی پیران، ئەمیر بەدرخان، جان پۆلاد، ئەمیر خانی برادۆستی و چەندان شۆرپشی دیکە، دەنوسیت: «ئەسبابی موهفەقەبوونیان لە خارجی زیاتر، لە داخالی خۆیاندا بوو و هیشتا بۆ ئەم تەرحە ئیشانە پێنەگەیشتووین و لە وەزعیەتی سیاسییهی دەورۆپشتمان ئەوەندە ئاگادار نەبوون» (هەمان: ۱۶۹-۱۷۷) و لەم بارەوه و لە کاتی باسکردن لە عەبدۆرەحمان پاشای بەبە، دەنوسیت: «ئەسبابی سەرئەگرتنی ئەم حەرەکەتە: تەعەسۆب و زۆر ئیعتیماکردن بە عالمانی لە سیاسەت بێ خەبەر، لە ئیتیفاق و ئیتحادکردن لەگەڵ ئومەرایی دراوسێدا بێ موبالاتی و رەقەبەری و حەسوودی ئومەرایی بەبە و بادینان و جەزیرە بوو» (هەمان: ۱۷۲-۱۷۷)، لێرەدا ئەمین زەکی، بە سەراحت نامازە بە چەندان نیشانەیی پێنەگەیشتنی کۆمەڵگەیی کورد، وەک وانە وەرئەگرتن لە میژوو، شەپی ناوخۆیی، نەبوونی یەکریزی، نەبوونی سیاسەتمەداری شارەزا لە سیاسەتی دنیا و

پکابەرایەتی میرە کوردەکان دەکات و هەر لەم ئاراستەیهدا، ئیتر میژوو، لە پوانگەیی ئەمین زەکی بەگەوه، شوینی پوانگەیی عەقلانیەتە، نەک پوانگەیی مەشییەتخوازانە و لەم بارەوه پاش باسکردن لە محەمەد پاشا دەنوسیت: «زۆر پەنگە ئەگەر ئەم ئەمیرە جەسوور و قەهقارە ئەوەندەیی ریعایەتی شەری ئەکرد، موراعاتی سیاسەتیسی بکردایە، لەم تەشەبۆسەدا بە تەواوی موهفەق ئەبوو و حکومەتیکی بەتوول و سەربەخۆی دائەمەزاند» (هەمان: ۱۶۷)

بەم وەسفەوه، جیا لە کاریگەری گوتاری پۆزەلاتناسانە لە نووسینەوهی بەشی میژووی پیش ئیسلام و هەندیک هەڵەیی میژووی ئەمین زەکی بەگ (۱۹)، دەکریت پرسی گرنگیدان بە میژووی فەرەنگی و پۆشنبیری و کۆمەڵایەتی، بە تاییەت خەباتی سیاسی و بایەخدان بە شیوازی وەسفی - شیکاری، هەرۆها سەیرکردن لە میژوو وەک شوینی زیندووکردنەوهی غرووری نەتەوهیی وەک گرنگترین تاییەتەندیبەکانی میژوونوسی ئەمین زەکی بەگ پێناسە بکریت.

ئەنجام

میژوونوسی کوردستان، واتە کۆی ئەو بەرەمانەیی کە بە مەبەستی پەردە هەڵدانهوه لە پووداوهکانی بەشیک لە میژووی کوردستان، یان بەشیک لە جوگرافیای کوردستان، نووسراون، بە نووسینی «شەرەفنامە»، لەلایەن «شەرەفخانی بەدلیسی» یەوه لە سالی (۱۵۹۷) دا، دەست پێ دەکات و دوو سەدە دواتر و لەسەر دەستی مەلا محەمەد شەریفی قازی لە سالی (۱۷۹۹) دا. دوو م میژوونوسی کوردستان دەنوسریت و دوابەدوای ئەم بەرەمانە، پووداونوسی لە بارەگای ئەردەلانەکاندا وەک نەریتیکی دەردەکەوێت.

لێرهوه میژووی کوردستان له شهرفخانهوه تا میژووی کوردستانی مهلا محهمه رهزا، دهکریته وهک میژوونووسی سهردهمی پیش مؤدیرنی کوردستان، پیناسه بکریته.

ئهوهش له بیر نه کریته له نووسینی میژووی کوردستانی مهلا محهمه له سالی (1912) تا بلوکردنه وهی میژووی «غونجهی به هارستان» له سالی (1925)، به تاییهت خولاسهیهکی تهئریخی کورد و کوردستان له سالی (1931) وهک سهرهتای دهسپیکردنی میژوونووسی کوردستان - تهوهر، که نزیکه سیژده سال تا غونجهی به هارستان و نۆزده سال تا خولاسهیهکی تهئریخی ئەمین زهکی بهگ تیپه پ ده بیته، له م نیوه نده دا، گوتاری میژوونووسانهی کوردی، واته په نابردن بۆ میژوو و پووداوی میژوویی له پیناو نه ته وه سازی له کۆتایی سه دهی نۆزده و سهرهتای سه دهی بیستم، له لایهن حاجی قادری کۆیی و مونه وه رانی ئیسته نبول، به تاییهت پۆژنامه کانی کوردستان و پۆژی کورد، دهستی پئ کردبوو، ئەمهش خۆی وهک نه ریتیکی میژوونووسی، له پال کاریگه ری نه ته وه سازی و به واتایهک ده رکه وته کانی ئەندیشهی مؤدیرن، له سه ره له دانی میژوونووسی کوردستان - تهوهر و له وان ههش، «خولاسهیهکی تهئریخی کورد و کوردستان» ی ئەمین زهکی بهگ له سالی (1931)، کاریگه ری به رچاویان هه بووه.

کتیپی «خولاسهیهکی تهئریخی کورد و کوردستان» بۆ یه که م جار و به زمانی کوردی، میژووی کورد و کوردستان له سهردهمی پیش ئیسلامه وه تا سهردهمی خۆی له دوو بهرگدا ده نووسیته وه و به پیچه وان هی گوتاری میژوونووسی کوردستانی سهردهمی پیش مؤدیرن، له گوتاری «ئه مین زهکی بهگ» دا،

ئیتیر میژوو ته نیا به واتای گێرانه وه و نووسینه وهی پووداوه سیاسییه کان، به مه به سستی هه ول بۆ مانه وهی ناویانگی ماله میرانی کورد نییه، به لکوو شوینی غیرهت نواندن بۆ هه سترکردن به غرووری نه ته وه یی، ساحه ی وان هه رگرتن له پێگه ی په رده هه له دانه وه له پووداوه کانی پابوردوو به مه به سستی گه یشتن به سه به ب و هۆکاره کانی شکسته کانه.

له م پوه وه ده شه یته بانگه شه ی ئەوهش بکریته، میژوو له پروانگه ی ئەمین زهکی به گه وه، ته نیا باسکردن له پووداوه کان و به واتایهک نووسینه وه ی پووداوه سیاسییه کان نییه، به لکوو جیا له په رده هه له دانه وه له پابوردوو به مه به سستی وان هه رگرتن و ئاگادار بوون له سه به بی شکسته کان، شوینی شانازی به کورد و هه سترکردن به غرووری قه ومی له پیناو نه ته وه سازی و شوناسی نه ته وه ییه و هه ر له م باره وهش، شیوازی وه سفی - شیکاری، وهک شیوازی زالی میژوونووسی ئەمین زهکی بهگ، پیناسه ده کریته.

پاشنووسه کان:

(18) پرواننه: مسته فا نه ریمان، محمد ئەمین زهکی له کتییی بغداد و صوک حادثه ضیاعی (166-158) - په فیهق سالی، 2010: 65-60.

(19) له م باره وه، دوکتۆر فوئاد و جه میل پۆژه یانی، ئاماژه ی وردیان به ژماره یهک هه له ی ئەمین زهکی بهگ کردوو، پروانه: (زهکی بهگ: 2006: پیشه کی بهرگی یه که م و پیشه کیی بهرگی دووه م).

* دوکتۆرای میژووی ئییران و توێژه ری میژوویی ئەندیشه ی کوردستان

سەرچاوه‌کان:

کوردی:

- ۱- ئەلاکۆم، روھات، (۲۰۰۵)، کوردەکانی ئیستەنبولی کۆن، وەرگێڕانی ئەحمەد تاقانە، هەولێر، موکریانی.
- ۲- زەکی بەگ، ئەمێن (۲۰۰۶) خولاسەیه‌کی تاریخی کورد و کوردستان، پەفییق سەلح، سلیمانی، بنگه‌ی ژین.
- ۳- زەکی بەگ، ئەمێن، (۲۰۰۵)، سەرجه‌می بەره‌می محەمه‌د ئەمێن زەکی بەگ، یەکه‌م بەرگ، ئاماده‌کردنی سەدیق سەلح، سلیمانی، ژین.
- ۴- زەکی بەگ، ئەمێن، (۲۰۰۶)، ته‌ئریخی سلیمانی، ئاماده‌کردنی پەفییق سەلح، سلیمانی، ژین.
- ۵- سەجادی، عه‌لائه‌دین، (۱۹۴۸)، ئەمێن زەکی کوچی دوایی کرد، گه‌لاویژ، سالی (۹)، لاپه‌ره‌کانی ۶۴- ۵۴.
- ۶- پەفییق سەلح، (۲۰۱۰)، چی له‌ باره‌ی ئەمێن زەکی به‌گه‌وه‌ نووسراوه‌، سلیمانی، بنگه‌ی ژین.
- ۷- که‌مال مه‌زه‌ر، (۲۰۰۶)، پێشه‌کی، خولاسه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان، سلیمانی، ژین.
- ۸- که‌مال مه‌زه‌ر، (۲۰۰۰)، له‌ نیوان خواجه‌ ئەفه‌ندی و ئەمێن زەکی به‌گ دا، گ. په‌نگین، به‌غدا، ژماره‌ی ۱۳۸.
- ۹- مسته‌فا نه‌ریمان، محەمه‌د ئەمێن زەکی له‌ کتییی بغداد و صوک حاده‌ ضیاعی (۱۶۶-۱۵۸) پەفییق سەلح، (۲۰۱۰)، چی له‌ باره‌ی ئەمێن زەکی به‌گه‌وه‌ نووسراوه‌، سلیمانی، بنگه‌ی ژین.
- ۱۰- مه‌حموودی ئیسماعیل، (۲۰۲۲)، هه‌نگاوێک بۆ پرکردنه‌وه‌ی بۆشایی، سلیمانی، سه‌رده‌م. فارسی:
- ۱- ادواردن، پیل، (۱۳۷۵)، فلسفه‌ تاریخی، ترجمه‌ به‌زاد سالکی، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
- ۲- استنفورد، مایکل، (۱۳۸۲)، درآمدی بر فلسفه‌ تاریخ، ترجمه‌ احمد گل محەدی، تهران، نشر نی.
- ۳- انتخابی، نادر، (۱۳۹۲)، دین و دولت و تجدید در ترکیه، تهران، ه‌رمس.
- ۴- ابن صوفی، ملا محەمد، (۱۳۹۱)، تاریخ کردستان، دل آرا مردوخی، تهران، اسناد مجلس شورای اسلامی.
- ۵- بدلیسی، شه‌ره‌فخان، (۱۳۷۷)، شه‌رفنامه، به‌ اهتمام ولادیمیر زرنوف. تهران، اساطیر

- ۶- بن رستم بابانی، عبدالقادر، (۱۳۷۷)، سیرالاکراد ، به‌ اهتمام محەمد رثوف توکلی، تهران، توکلی.
- ۷- بزارسلان، حمید، (۱۳۹۸)، گفتاره‌های در خاستگاه ناسیونالیسم کرد، و. ترجمه‌ی مراد روحی، تهران، چشمه.
- ۸- جنکینز، کیت، (۱۳۸۴)، بازاندیشی تاریخی، ترجمه‌ ساغر صادقیان، تهران، نشر مرکز.
- ۹- خسرو بن منوچهر اردلان، (۲۵۳۶)، لب التواریخ، به‌ اهتمام اسماعیل اردلان، تهران، کانون خانوادگی اردلان.
- ۱۰- رئیس نیا. رحیم، (۱۳۶۸)، ایران و عثمانی، تبریز. ستوده.
- ۱۱- سنندجی، میرزا شکرالله، (۱۳۶۶)، تحفه‌ ناصری، به‌ اهتمام حشمت الله طیبی، تهران، امیرکبیر.
- ۱۲- عبداللهی، عبدالله و جعفر جوان، (۱۳۸۹)، درآمدی بر فلسفه‌ علم و پژوهش در علوم انسانی کتاب اول، شناخت و شناخت شناسی. تهران، چاپار.
- ۱۳- لوویت، کارل، (۱۳۹۶)، معنا در تاریخ، ترجمه‌ ناصری و زانیار ابراهیمی، تهران، انتشارات علمی و فرهنگی.
- ۱۴- مک داوول، دیوید، (۱۳۸۳)، تاریخ معاصر کرد، ترجمه‌ ابراهیم یونسی، تهران، پانیند.
- ۱۵- مستوره اردلان (۲۰۰۵) تاریخ الکرد، به‌ کوشش جمال احمدی آیین، ه‌ولێر، ئاراس.
- ۱۶- مفتخری، حسین، (۱۳۸۹)، معرفت تاریخی، دیالکتیک عین و ذهن، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، شماره‌ ۱۴۳.
- ۱۷- مرادخانی، علی، (۱۳۹۲)، گذشته‌ کجاست؟ ماهنامه‌ فرهنگی تحلیلی سوره‌ اندیشه، شماره‌ دوازدهم.
- ۱۸- ناجی، محەمدرضا، (۱۳۹۰)، تاریخ و تاریخ‌نگاری، ترجمه‌ی شه‌ناز رازپوش، تهران: نشر کتاب مرجع.
- ۱۹- وقایع نگار کردستانی، علی اکبر، (۱۳۸۴)، حدیقه‌ ناصریه، به‌ کوشش محەمد رثوف توکلی، تهران، توکلی. عه‌ره‌بی:
- ۱- آمین زکی بک، (۱۹۲۹)، تقریر آمین زکی نائب السلیمانیة، بشأن الجيش العراقي، مطبعة العراقی.
- ۲- دارا جمال غفور، (۲۰۰۸)، آمین زکی ودوره‌ السياسي والإداري في العراق (۱۹۲۴- ۱۹۲۸)، السلیمانیة، ژین.